

Υπόθεση T-240/04

Γαλλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας — Επενδύσεις —
Ανακοίνωση των σχεδίων επενδύσεων στην Επιτροπή — Διαδικασία —
Κανονισμός (Ευρατόμ) 1352/2003 — Αναρμοδιότητα της Επιτροπής —
Άρθρα 41 ΕΑ έως 44 ΕΑ — Αρχή της ασφάλειας δικαίου»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (πρώτο πενταμελές τμήμα) της 17ης Σεπτεμβρίου
2007 . . . . . II - 4038

Περίληψη της απόφασης

*ΕΚΑΕ — Επενδύσεις — Ανακοίνωση των σχεδίων επενδύσεων στην Επιτροπή — Διαδικασία
(Άρθρα 41 ΕΑ έως 44 ΕΑ· κανονισμός 2587/1999 του Συμβουλίου· κανονισμοί της Επιτροπής
1209/2000, άρθρα 3γ § 2 και 4β, και 1352/2003)*

Ο κανονισμός 1352/2003, για την τροποποίηση του κανονισμού 1209/2000 περί προσδιορισμού των διαδικασιών για την πραγματοποίηση των ανακοινώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 41 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, ακυρώνεται διότι η Επιτροπή ήταν αναρμόδια για την έκδοσή του.

τελευταίου αυτού κανονισμού δεν μπορούν να θεωρηθούν αναγκαίες για την πρακτική αποτελεσματικότητα των άρθρων 41 ΕΑ έως 44 ΕΑ. Έτσι, δεν ήταν αναγκαίο να απονεμηθεί στην Επιτροπή η εξουσία να συνιστά την αναστολή εφαρμογής των σχεδίων επενδύσεων μέχρι να τελειώσει την εξέτασή τους, όπως προβλέπει το άρθρο 3γ, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού 1209/2000, το οποίο προστέθηκε με τον κανονισμό 1352/2003, ενώ η Συνθήκη ΕΚΑΕ ουδόλως προέβλεψε την αναστολή αυτή.

Συγκεκριμένα, αφενός, ούτε από τα άρθρα 41 ΕΑ έως 44 ΕΑ ούτε από τον κανονισμό 2587/1999, περί καθορισμού των σχεδίων επενδύσεων τα οποία πρέπει να ανακοινώνονται στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 41 ΕΑ, που αποτελούν τις νομικές βάσεις στις οποίες αναφέρεται ο εν λόγω κανονισμός 1352/2003, διέθετε η Επιτροπή ρητή αρμοδιότητα εκδόσεως τέτοιου κανονισμού. Ειδικότερα, τα άρθρα 41 ΕΑ έως 44 ΕΑ δεν προβλέπουν αρμοδιότητα της Επιτροπής να εκδίδει κανονισμούς σχετικούς με τη διαδικασία εξετάσεως των σχεδίων επενδύσεων. Ομοίως, ο κανονισμός 2587/1999, δεν περιέχει καμία διάταξη εξουσιοδοτούσα ρητώς την Επιτροπή να εκδίδει κανονισμούς προς εκτέλεσή του.

Επιπλέον και προπάντων, η θέσπιση διατάξεων που προβλέπουν τις λεπτομέρειες της διαδικασίας της εκ μέρους της Επιτροπής εξετάσεως των σχεδίων επενδύσεων, όπως οι διατάξεις του κανονισμού 1352/2003, δεν καθιστούν αναγκαίο να χρησιμοποιηθεί η μορφή του κανονισμού. Πράγματι, απλά εσωτερικά οργανωτικά μέτρα θα αρκούσαν για την επίτευξη των σκοπών που επιδίωκε να επιτύχει η Επιτροπή, κατά τα λεγόμενά της. Εξάλλου, ο εν λόγω κανονισμός 1352/2003 θεσπίζει διατάξεις (μεταξύ άλλων, το άρθρο 3γ, παράγραφος 2, ή και το άρθρο 4β του κανονισμού 1209/2000) οι οποίες αφορούν όχι μόνον την αυτοοργάνωση της Επιτροπής, αλλά έχουν και αποτέλεσμα επί των τρίτων. Οι διατάξεις αυτές δεν σκοπούν στη δημιουργία υποχρεώσεων για τους τρίτους.

Αφετέρου, ο κανονισμός 2587/1999 περιορίζεται στον καθορισμό των σχεδίων επενδύσεων που πρέπει να ανακοινώνονται στην Επιτροπή κατά το άρθρο 41 ΕΑ και ουδόλως αφορά τη μεταγενέστερη διαδικασία διαλόγου με την Επιτροπή επί των σχεδίων αυτών, οπότε δεν της παρέχει σιωπηρή αρμοδιότητα εκδόσεως του εν λόγω κανονισμού 1352/2003. Ομοίως, οι διατάξεις του

Επομένως, επιλέγοντας έναν κανονισμό, ενώ καμία διάταξη του κοινοτικού δικαίου δεν της παρέιχε ρητώς την αρμοδιότητα

αυτή, για τη θέσπιση μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας εξετάσεως των πυρηνικών σχεδίων επενδύσεων, τα οποία δεν απαιτούν τη χρήση κανονιστικού κειμένου με δεσμευτική ισχύ ως προς όλα τα μέρη του και άμεσα εφαρμοστέου σε κάθε κράτος μέλος, η Επιτροπή παραβίασε τους κανόνες περί κατανομής αρμοδιοτήτων που απορρέουν από τη Συνθήκη ΕΚΑΕ, δημιουργώντας κίνδυνο συγχύσεως, επιβλαβούς

για την ασφάλεια δικαίου, όσον αφορά τη νομική ισχύ της πράξεως αυτής ως προς τους τρίτους.

(βλ. σκέψεις 32-33, 41-42, 44, 47, 52-54)